

23 076 (R 1467)**Briefwisseling tussen de Regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de Regering van de Republiek Slovenië, anderzijds, houdende een overeenkomst inzake de afschaffing van de visumplicht; Wenen, 16 november 1992****Nr. 1**

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 31 maart 1993. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 30 april 1993.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 16 maart 1993

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 16 november 1992 te Wenen tot stand gekomen briefwisseling tussen de Regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, enerzijds, en de Regering van de Republiek Slovenië, anderzijds, houdende een overeenkomst inzake de afschaffing van de visumplicht (Trb. 1992, 208).²

Een toelichtende nota bij de overeenkomst treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van de Nederlandse Antillen en van Aruba is verzocht hogergenoemde stukken op 31 maart 1993 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Gevolmachtigde Ministers van de Nederlandse Antillen en van Aruba zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, GW; Art. 61, (3), G.W. 1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

TOELICHTENDE NOTA

Ingevolge de op 11 april 1960 te Brussel tussen de Beneluxlanden tot stand gekomen overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (Trb. 1960, 40), kan Nederland visumafschaffingsovereenkomsten uitsluitend aangaan tezamen met de twee Beneluxpartners. De Beneluxlanden zijn met diverse staten een dergelijke overeenkomst aangegaan.

Slovenië was als deel van het voormalige Joegoslavië krachtens de op 17 juni 1969 te Belgrado tot stand gekomen overeenkomst inzake de afschaffing van de visumplicht tussen de Beneluxlanden en de voormalige Socialistische Federatieve Republiek Zuidslavië (Trb. 1969, 163, 1970, 59, 91) visumvrij. Sedert 15 januari 1992 geldt dat de Beneluxlanden Slovenië als zelfstandige staat hebben erkend en geldt voor de onderdanen van die staat automatisch de visumplicht voor het Beneluxgebied. Dit is het gevolg van het Beneluxbeginsel dat staten (en derhalve eveneens zelfstandig geworden staten) visumplichtig zijn voor de Beneluxlanden, tenzij een visumafschaffingsovereenkomst met een staat wordt aangegaan.

Voortzetting van de bestaande visumafschaffingsovereenkomst van 1969 in de relatie met Slovenië lag niet in de rede aangezien voorwerp en doel van visumafschaffingsovereenkomsten zich daartegen verzetten (vgl. artikel 34, tweede lid, onder b, van het op 23 augustus 1978 tot stand gekomen Verdrag van Wenen inzake statenopvolging met betrekking tot verdragen; Trb. 1989, 51).

De ontwikkeling van de relaties met Slovenië heeft de Beneluxlanden aanleiding gegeven te komen tot een visumafschaffingsovereenkomst met die staat. Dit betekent dat onderdanen van elk van de drie Beneluxlanden, die zich voor kort verblijf van ten hoogste drie maanden naar Slovenië willen begeven, hiervoor geen visum nodig hebben.

Hetzelfde geldt voor onderdanen van Slovenië die zich naar de Beneluxlanden willen begeven. Het paspoortvereiste blijft bestaan, terwijl ook de overige voorwaarden voor toelating ter zake van een kort verblijf van kracht blijven. Voor toelating ten behoeve van een verblijf voor een periode langer dan drie maanden is een voorafgaande toestemming nodig, een zogenaamde machtiging tot voorlopig verblijf.

De overeenkomst volgt het normale patroon van de visumafschaffingsovereenkomst die de Beneluxlanden met andere staten zijn aangegaan. Met dien verstande echter dat de bepalingen met betrekking tot de terugname van eigen onderdanen thans zijn neergelegd in een aparte, tegelijkertijd gesloten terug- en overname-overeenkomst die mede de overname door de overeenkomstsluitende partijen regelt van derden aan wie het niet is toegestaan het grondgebied van de andere partij binnen te komen of aldaar te verblijven.

De overeenkomst is op 24 november 1992 in werking getreden voor de duur van een jaar (additioneel artikel XXI, eerste lid, onder b, van de Grondwet juncto artikel 62, eerste lid, onder c, van de Grondwet naar de tekst van 1972). Zij behoeft parlementaire goedkeuring alvorens voor onbepaalde tijd te kunnen worden verlengd.

De Regering van Aruba heeft te kennen gegeven medegedeling van de overeenkomst voor haar land wenselijk te achten. Met het oog op de Arubaanse toeristenindustrie en het intensieve personenverkeer dat hierdoor noodzakelijkerwijs veroorzaakt wordt, acht zij het namelijk wenselijk de toegang tot Aruba van vreemdelingen (met beperkingen) vrij

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het uitsluitend een opmerking van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

mogelijk te maken. Een visumafschaffingsovereenkomst met de republiek Slovenië past in dit Arubaanse beleid.

De Regering van de Nederlands Antillen beraadt zich nog over de wenselijkheid van medegelding. Teneinde het mogelijk te maken dat wanneer de Regering van de Nederlandse Antillen medegelding wenselijk zal achten, die medegelding direct tot stand wordt gebracht, wordt de goedkeuring voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin